

Bijbelse vrouwen – In dialoog met hedendaagse vrouwen.

(2) Engagements van vrouwen binnen de gemeenschap

Lezing

Ik beveel Febe bij u aan, onze zuster, die in dienst staat van de gemeente in Kenchreeën. Verwelkom haar als iemand die in de Heer met u verbonden is, zoals dat onder de heiligen gepast is. En sta haar bij wanneer ze uw hulp ergens voor nodig heeft, want zij heeft velen steun en bescherming geboden, ook mij. Groet Prisca en Aquila, mijn medewerkers in de dienst aan Christus Jezus, die voor mij hun leven op het spel hebben gezet. Niet alleen ik ben hun dankbaar, maar ook alle niet-Joodse gemeenten.

Rom 16,1-4 (NBV21)

Overweging

Bijbelse vrouwen... klinkt wel sterk en boeiend.

Een aantal kennen we allemaal uit het Oude en het Nieuwe Testament. Wie heeft nog nooit gehoord van Ruth en Noömi, of van Sara? En later van Maria, Elisabeth en Maria Magdalena?

Maar kennen jullie ook Debora? Een profetes en de enige vrouwelijke rechter over Israël? En kennen jullie het verhaal van Abigaïl die door haar wijsheid en diplomatie ervoor zorgde dat David afzag van het uitroeien van haar familie? Of Junia die door Paulus een apostel werd genoemd?

In de lezing kwamen we Priscilla – of Prisca – tegen. Zij wordt meermaals vernoemd samen met haar man Aquila. Hun huis was een plaats van samenkomst en ze werden door Paulus zeer gewaardeerd. Het is wel bijzonder voor die tijd dat, als ze samen vernoemd worden, haar naam meestal voor die van haar man staat. Dit betekent waarschijnlijk dat zij meer zeggenschap had in de jonge kerk en dat zij meer bekend was dan haar man.

En dan was er ook nog Febe. Zij was degene die de brief van Paulus van Korinthe in Griekenland naar Rome bracht. Ze was niet enkel postbode maar kon door haar connectie met Paulus ook uitleg geven en antwoorden op de vragen van de gemeenschap. De taak die zij kreeg was niet eenvoudig. De reis was lang en gevaarlijk. Zij moest erop vertrouwen dat ze bij gelijkgestemden mocht overnachten en de gemeenschap waar ze naartoe ging was nieuw voor haar. Maar Paulus gaf haar autoriteit door Febe een diaken te noemen.

We kunnen uit de informatie die we hebben afleiden dat Febe een belangrijke vrouw was. Ze was moedig en intelligent. Waarschijnlijk was ze een rijke vrouw die haar rijkdom gebruikte om de jonge kerk te ondersteunen.

Een aantal vrouwen werden niet genoemd bij naam maar kregen wel een rol om iets duidelijk te maken. Denken we aan de Samaritaanse vrouw aan de bron (Johannes 4,7-26) of de Syro-Fenicische vrouw die niet opgaf in haar gesprek met Jezus (Matteus 15,21-28).

Deze vrouwen, en nog heel wat anderen, worden vernoemd in de bijbel. Ik geef toe, ze kregen geen heldhaftige rol, maar net dat deed mij over hen nadenken.

Een kleine omweg om mijn gedachten te verduidelijken. In onze familie ben ik meestal degene die bij feesten of weekends foto's maak. Het gevolg is dat ik zelden op foto's sta. Ooit kreeg ik dan ook de

opmerking dat er weinig foto's zijn van mij. Maar mijn antwoord hierop was dat ik op iedere foto sta, weliswaar niet zichtbaar. Als ik er niet was dan waren er geen foto's.

En dat is ook het gevoel dat ik had bij de vrouwen in de bijbel. Veel vrouwen worden niet genoemd maar ze zijn deel van de verhalen. Zij waren mee de basis van de eerste gemeenschappen en ze werkten ook mee aan de groei van het christendom. En het was een stevige basis die zij, samen met de mannen die ook niet vernoemd worden, legden. Ook zij namen risico's en gaven onvoorwaardelijk hun vertrouwen aan Jezus en zijn boodschap.

De mannen waar de meeste verhalen over gaan kunnen we beschouwen als hoofdrolspelers met Jezus als 'leading man'. Hun taak was het om de boodschap over te brengen op een zo goed mogelijke manier.

Maar de ontvangers van die verhalen, de mensen die beroerd werden door de inhoud en de andere manier van denken die hen gebracht werd, zij waren de reden waarom er over die hoofdrolspelers – in die tijd meestal mannen – geschreven werd.

Dan komt bij mij de vraag: zou de boodschap van de bijbel wezenlijk anders zijn als er meer vrouwen werden vernoemd? Ik denk het niet. We weten tenslotte allemaal dat ze er waren.

Ook nu nog zijn de vrouwen in de kerk de stille maar zeer actieve werkers. Jammer dat ze hiervoor weinig erkenning krijgen.

Maar het blijft zoals het vroeger was: het is de boodschap waar het om gaat. En het gaat over de mensen die open staan voor deze boodschap. Zij vormen de kerk, of het nu mannen zijn of vrouwen. Degenen die een scheiding willen maken hierin beseffen niet dat ze de boodschap uithollen.

Toch vreemd als we bedenken dat zelfs Paulus in zijn brief aan de Galaten zei: Er zijn geen Joden of Grieken meer, slaven of vrijen, mannen of vrouwen – u bent allen één in Christus Jezus. Duidelijk toch? Als ik bekijk hoe het in de Lier werkt dan hebben wij blijkbaar wel begrepen wat Paulus bedoelt.

Bijbelse vrouwen... is het dan onbelangrijk dat ze vernoemd worden? Natuurlijk niet. Want zij maken de verhalen in de bijbel mee begrijpelijk. Een bijbel zonder vrouwen zou zijn als een wereld zonder vrouwen: onmogelijk.

Dus laten we dankbaar zijn voor de vrouwen die vernoemd worden en voor de vrouwen die niet vernoemd worden. Want zij waren allemaal deel van het fundament waar wij hier op verder bouwen.

Lut Cauberghe

De Lier, Brugge, 5 mei 2024